

Til beslutningsforslag nr. B 12. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 17. december 1979

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om medejendomsret og medbestemmelse

(Indførelse af overskudsdeling)

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med arbejdsministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har desuden modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

A/S A-pressen,
Dansk organisation af detailhandelskæder,
Dansk Teknisk Lærerforening,
Danske Dagblades Forening og
Industrirådet.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) forslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller forslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller forslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling og bemærker:

1. Lønmodtageren bør finde den højest opnåelige realløn i sin lønpose, ikke i en fond, der administreres af mennesker, som er hans løn uvedkommende.
2. Lønmodtagerens interesse i fagforeningerne er den faglige kamp for at forøge lønmodtagerens realløn, bevarelse af arbejdspladsen og forbedrede arbejdsvilkår i øvrigt. Det er ikke lønmodtagerens interesse,

at de tillidsfolk, han/hun har valgt indirekte, skal optræde som hans/hendes kommende arbejdsgiver endog med betydelige udvidelser i beføjelserne i forhold til lønmodtagerens nuværende arbejdsgiver.

3. Når lønmodtagerens indirekte valgte tillidsfolk nu er i stand til at sælge ud af lønmodtagernes interesser under henvisning til, at de vil få indflydelse på ledelsen af deres arbejdsplads, må enhver lønmodtager frygte, hvad disse mennesker kan finde på for at få magt over dansk erhvervsliv.
4. Der er al mulig grund til at frygte, at hvis lønmodtagernes egne tillidsfolk også skal optræde som lønmodtagernes arbejdsgivere, vil lønmodtagernes krav om reallønsforbedring langt snarere blive afvist, end hvis lønmodtagerne fremsætter disse krav over for deres nuværende arbejdsgivere.
5. Lønmodtagerens tillidsfolk skal arbejde i lønmodtagerens interesse og ikke i deres egen. Ja, der må ikke engang etableres ordninger, som kan frembyde forventninger eller mistanker om forsyndelser mod dette klare princip.
6. En ØD-ordning vil jage virksomheder ud af Danmark og i fødslen kvæle initiativer til at udvide bestående virksomheder eller oprette nye. Den tilstand indtræder i øvrigt, blot der rumles med Thomas Nielsens usolidariske ØD-egoisme. Det er vigtigt, at der er det størst mulige gulerods-bundt, som ansporer initiativtagere til at oprette nye arbejdspladser.